

DE "INDISCHE" NAZATEN VAN MARTINUS CHRISTIAAN VAN DER REST

door E.M. de Bruijn-ter Denge en Dr. J.H. de Bruijn

Onder de titel "Genealogie van het geslacht Van der Esch, Van der Es, Van der Est, Van de Rest, Van der Rest" bevindt zich bij het Centraal Bureau voor Genealogie te 's-Gravenhage een door W. van der Rest in drie banden gebundelde verzameling getypte doorslagen van gezinsbladen. Onder nummer 183 wordt Martinus Christiaan van der Rest vermeld met aan het bevolkingsregister te Zutphen ontleende gegevens, die onvolledig en ten dele onjuist zijn. Het hierna volgende overzicht is gebaseerd op akten van de Burgerlijke Stand.

I. Martinus Christiaan van der Rest werd 30 augustus 1819 te 's-Gravenhage geboren als zoon van Mattheus van der Rest en Jannetje Zalm. Hij huwde te Zutphen 10 februari 1875 met Hendrika Tewater of Toewater, die 10 maart 1832 te Epe was geboren als dochter van Aalbert Tewater en Hendrika Dijkgraaf Bomhof. Bij dit huwelijk echtte hij de hierna onder 6, 7, 9, 10, 11 en 12 vermelde kinderen. Het gezin verhuisde in juni 1876 naar Leiden, waar Hendrika 21 juni 1885 en Martinus Christiaan 2 februari 1887 overleed. Bij zijn vestiging te Zutphen verzweeg Martinus Christiaan dat hij een "Indisch verleden" had.

Op 25 januari 1836 was hij vrijwillig in dienst getreden als tamboer bij de 18e Afdeling Infanterie (1). Bij de opheffing van dit onderdeel werd hij 1 oktober 1839 overgeplaatst naar de 4e Afdeling Infanterie. Op 31 januari 1843 werd hij "élève muzikant", 26 oktober daaraanvolgend wegens "suppressie der muziek" soldaat. Per 16 januari 1845 werd hij bevorderd tot korporaal, 6 maart 1846 tot foerier en 24 december van dat jaar tot sergeant (2). Op 1 juni 1847 ging hij in deze rang over naar het Koloniaal Werfdepot en vertrok 15 juli daaraanvolgend met het schip "De Gertrude" vanuit Hellevoetsluis naar Nederlandsch-Indië, waar hij 20 oktober 1847 aankwam (3). Hij werd 25 januari 1850 benoemd tot 3e klerk op een salaris van f 60 per maand en 11 mei 1852 bevorderd tot 2e klerk bij de Militaire Administratie. Per 4 oktober 1853 werd hij bevorderd tot adjudant-onderofficier, belast met de functie van hospitaalmeester bij het garnizoenshospitaal te Soerakarta en 12 maart 1858 overgeplaatst naar het reconvalesdentengesticht te Oengaran. Van 26 november 1858 tot 12 juli 1859 nam hij als waarnemend hospitaalmeester bij de veldambulace deel aan de expeditie naar Boni. Wegens ongeschiktheid werd hij 8 maart 1860 als sergeant bij zijn korps teruggeplaatst en 19 december van dat jaar uit de dienst ontslagen met een pensioen van f 206 per jaar. Hij vertrok 13 september 1861 naar Nederland (4), een vrouw en twee zonen in Indië achterlatende.

Op 1 november 1848 was hij te Semarang gehuwd met Jacoba Sophia Leonora Rijk, die vermoedelijk was geboren uit een relatie tussen Johannes Jacobus Rijk en een niet met naam bekende inlandse vrouw.

Johannes Jacobus Rijk werd 10 mei 1801 te Amsterdam geboren als zoon van Nicolaas Rijk en Maria Jacoba Louisa van Straten. Hij vertrok 11 februari 1817 als korporaal met het schip "De Henriëtte Elisabeth" vanuit Texel naar Indië. Hij was 2e luitenant bij het 18e Regiment Infanterie, tot hij 6 november 1821 in deze rang werd overgeplaatst naar het korps Pioniers, waar hij 11 april 1826 werd bevorderd tot 1e luitenant. Hij overleed 24 januari 1831 te Palembang (5).

Uit het eerste huwelijk van Martinus Christiaan van der Rest werden vijf zonen geboren, waarvan drie op jeugdige leeftijd overleden:

1. Johannes Lodewijk Joseph, geb. en gedoopt te Semarang resp. 7 aug. 1849 en 6 jan. 1850, overl. ald. 23 jan. 1851.
2. Johann Wilhelm Joseph, volgt IIa.
3. Bernhardus Martinus, geb. Semarang 11 aug. 1853, overl. ald. 14 aug. 1861.
4. Johannes Jacobus, volgt IIb.
5. Henry Eduard Robert Bonius, geb. Semarang 20 april, ged. Oengaran 30 okt. 1859, overl. Semarang 6 juli 1860.

Terwijl Martinus Christiaan nog in Indië vertoefde, schonk Hendrika Toewater het leven aan een buitenechtelijke dochter:

6. Hendrika, geb. Zutphen 27 febr. 1861, overl. Rotterdam 24 juni 1916.

De geboorteakten van haar volgende kinderen werden door Martinus Christiaan als getuige ondertekend:

7. Johanna Maria, geb. Zutphen 15 dec. 1863, overl. Schiedam 26 jan. 1924, tr. Hattem 6 juni 1887 Johannes Hendrikus Staal, geb. Hattem 26 okt. 1859, overl. Rotterdam 17 jan. 1944, zn. van Willem Staal en Jansje Langevoort.
 8. Alberta Christina, geb. Zutphen 19 nov. 1866, overl. ald. 16 aug. 1867.
 9. Alberta Christina, geb. Zutphen 3 febr. 1868, overl. Rotterdam 28 april 1931, tr. ald. 4 juli 1888 Hendrik van der Kraan, geb. Schiedam 11 maart 1863, overl. Rotterdam 4 okt. 1944, zn. van Jacob van der Kraan en Diderika Maria Catharina Krabbendam.
 10. Albert Willem, geb. Zutphen 9 jan. 1871, overl. 's-Gravenhage 1 juni 1920, tr. Leiden 16 mei 1894 Sara Bazel, geb. Leiden 27 maart 1873, overl. 's-Gravenhage 17 aug. 1928, dr. van Thomas Bazel en Sara Heijmans.
- Uit dit huwelijk zijn zes kinderen geboren.
11. Gerardina, geb. Zutphen 17 dec. 1874, overl. ald. 10 aug. 1875.
 12. Maarten, geb. Zutphen 17 dec. 1874, overl. ald. 6 juni 1875

Het is misleidend dat Martinus Christiaan in de jaarlijks verschijnende "Naamlijst der Europesche inwoners" van 1863 tot en met 1877 wordt vermeld als wonende te Semarang. Deze notitie moet afkomstig zijn van zijn eerste vrouw Jacoba Sophia Leonora Rijk, die 19 sept. 1892 aldaar overleed en dus haar man en diens tweede vrouw overleefde. Uit de huwelijksakte van 10 febr. 1875 blijkt geen ontbinding van een eerder huwelijk, waaruit volgt dat Martinus Christiaan bigamie heeft gepleegd.

IIa. Johann Wilhelm Joseph van der Rest werd te Semarang geboren en gedoopt resp. 24 aug. en 5 okt. 1851. Hij huwde aldaar 7 sept. 1878 met Johanna Alberdina Zehl, die aldaar 6 sept. 1860 was geboren als dochter van Carl Heinrich Wilhelm Christoph Zehl en Johanna Geertruida Mariana Otto en 6 febr. 1920 te Kediri overleed.

Op 1 dec. 1859 werd hij, ruim 8½ jaar oud, door zijn ouders ondergebracht bij het korps Pupillen van het O.I.L. (6). Bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd op 24 aug. 1869 werd hij op verzoek van zijn moeder hieruit ontslagen en als soldaat voor tein jaar bij het leger ingedeeld. Op 29 juni 1870 werd hij bevorderd tot korporaal, 8 sept. 1871 tot foerier en 21 nov. 1875 tot sergeant-majoor. Bij de krijgsverrichtingen in Atjeh werd hij 2 mei 1877 zwaar gewond, te weten "gehouden wond aan de buitenvlakte van de regter bovenarm, idem op de regter schouder, idem aan het achterhoofd, aan de linker opperarm; gestoken wond aan de binnenzijde van de regter knie,

twee gehouwen wonden op den rug". Per 27 dec. 1877 werd hij "wegens voortdurende ongeschiktheid voor alle militaire diensten, ontstaan door verwonding in den strijd bekomen", ontslagen met een pensioen van f 563 per jaar (7).

Op 19 jan. 1880 werd hij benoemd tot ondercommies 3e kl. bij de Afdeling Exploitatie van de Oosterlijnen der Staatsspoorwegen, 24 dec. 1880 bevorderd tot ondercommies 2e kl., vervolgens tot ondercommies 1e kl. en 6 aug. 1883 tot 3e commies; in 1884 werd hij op eigen verzoek eervol ontslagen. Van 1888 tot 1890 was hij stationschef bij de N.V. Bataviasche Ooster-Spoorwegmaatschappij (8,9).

Vervolgens bekwaamde hij zich als slager bij zijn schoonvader Carl Heinrich Wilhelm Christoph Zehl en zijn zwager Marinus Gerardus Zehl, die een vleeshouwerij te Djokjakarta dreven. Op 1 mei 1892 vestigde hij een volksslachterij en worstfabriek, later ook melkerij, te Karangtoerie in Semarang (10). Bij notariële akte nam hij per 1 jan. 1899 de "Vleeschhal" van zijn schoonvader te Bientaran in Djokjakarta voor f 2000,- over. Een maand later opende zijn zwager met steun van diens vader een slachterij in het ernaast gelegen pand. Johann Wilhelm Joseph protesteerde tegen deze oneerlijke concurrentie, waarna Zehl Sr. de overdracht per 16 febr. 1899 ongedaan maakte en de vleesverkoop aan de bevolking hervatte. Johann Wilhelm Joseph behield voor f 1000,- de leverantie van vlees aan het plaatselijke Departement van Oorlog en opende eind april 1899 te Karangkoemoening zijn "Djokdjasche Slachterij en Worstfabriek", die hij enkele maanden later verplaatste naar Lodjie-Ketjil. Inmiddels was in mei 1899 de ruzie tussen de zwagers opgelaaid en trokken zij van leer in een drietal ingezonden stukken in "Het Centrum".

LEVE DE CONCURRENTIE

Aangezien mijne gesichte en steeds toenemende olienteale gedrag, door een mijner concurrenten, lastig gevallen wordt, met leugenachtige verzinselen gepaard met medelijendopwerkende aanspraken ten mijnen nadeele, moet ik daartegen opkomeads; niet in het geniep maar openlijk; en vind ik dat nu reeds het bewijs, geleverd is, dat de door mij in het leven geroepen Concurrentie buitengewoon goed gelukt is.

Krachtiger zal ik die concurrentie thans voorzatten, en niets onbepreëd laten om het publiek daarvan te doen profiteeren. Ik zal steeds voortgaan Merapische ruideren aan te schaffen, en de kwaliteit van het vleesch in concurrentie brengen.

DJOKDJASCHE SLACHTERIJ EN WORSTFABRIEK.

Voor de distributie ben ik gewoon persoonlijk te zorgen, en worden alle bestellingen franco aan-huis bezorgd, per nettes en zindelijke vleeschkar.

In de ruime loods op mijn erf welke tot werkplaats is ingericht, heerscht orde zindelijkheid, terwijl voor belee'd en goed geofend personeel is gezorgd.

Prijs en kwaliteit concurreërend; human, en prompte bediening nieuwe abonnees ontvangen een dag vleesch gratis bij wijze van proef.

-211-

VAN DER REST,
Karangkemoening, - Djokdja.

LEES DIT!!!

Verplicht mij met de opname van onderstaande regelen.

In uw veelgelezen blad „*Het Centrum*” komt eene advertentie voor van een „Djokjasche Slachterij en Worstfabriek” waarin staat dat een der concurrenten van „bedoelde worstfabriek de steeds toenemende clientele gedurig lastig valt met „leugenachtige verzinselen gepaard met medelijden opwekkende aandoeningen” ten „zijnen nadeele.”

Daar er te Djokja slechts 3 Europeesche slachterijen bestaan en wel één van mijn vader de Heer H. Zehl de tweede van de worstfabrikant en de derde van onderteekenaar dezes, zal het mij bijzonder aangenaam zijn als men openlijk te voorschijn kwam en zegt op wie bedoeld wordt. Mijn vader en ik loopen de huizen niet af om het vleesch van de hand te doen. Wij slachten prachtige jonge beesten en onze klanten hebben en zullen nooit reden van klagen hebben omdat het geleverde vleesch steeds uitstekend is. Wij zullen het nooit wagen vleesch van een Javaansche slachter op de passer dan wel van anderen te koop voor onze klanten. Niettegenstaande ik ook worstrolpen, enz. verkoop durf ik mij geen „worstfabrikant” te noemen, omdat alles in het klein is en uit de hand wordt klaar gemaakt.

Machinerien en al wat een worstfabriek noodig heeft heb ik niet.

Merapische beesten durf ik niet slachten uit vrees dat het vleesch zeer dikwijls door het publiek zal worden afgekeurd, maar ik slacht op de hoofdplaats gekochte beesten van 3 à 4 jaar oud. De veearts kan zulks getuigen.

Met alle achting en aanbeveling noem ik mij.

Uw. dw. Dienaar,
De volk slachterij Bientarao,
MARINUS GERARDUS ZEHL.

— 260 —

Antwoord op Lees dit!!!

Marinus, Gerardus, ZEHL! gij hebt de advertentie wel met uwen naam geteekend, doch „*Op gezag*”.

Daar waar gij zegt: mijn vader en ik loopen de huizen niet af enz. enz., is geen antwoord op mijn advertentie, dáárwáár ik spreek en thans nog met meer nadruk: van *gedurig lastig gevallen wordt met leugenachtige verzinselen gepaard met medelijdend opwekkende aandoeningen*; of de schoen schijnt ook u te wringen, en weet ook een ieder dat ge alle morgenden alhier op de passer tusschen de *Javanen* zittende te vinden zijt.

Dat gij en uw vader prachtige jonge beesten slachten en uw beider klanten *hebben en zullen nooit* reden van klagen hebben, pleit niet voor uw waarheidslieide; hoeveelen zijn er niet reeds gedurende de nu een maand geleden heropende: *Djokjasche Slachterij en Worstfabriek* vliegensvlug als klanten toegetreden en die ik thans tot mijne geachte clientele mag tellen? en hoeveelen zijn er niet die mij nu reeds hun claudisie hebben toegezegd!!!

Dat gij de worsten en rolpens dien gij aanmaakt uit de hand klaar maakt en slechts in 't klein bewijst weder dat het *niet* gerenomeerd is.

Verder zegt gij: *Merapische* beesten durf ik niet te slachten enz. enz.; het ware beter dat gij eens klein bekend en zegt:

Ik durf mij niet op de *Merapische rundermarkt* te vertoonen, uit vrees de veehandelaars mij zullen aansporen nu mijn schuld, welke ik ettelijke maanden geleden aldaar heb gemaakt, te betalen, en ook omdat ik de sappies niet anders dan op credit aanschaf.

Verder zegt ge: „De veearts kan zulks getuigen”. — Dat de geslachte runderen gezond zijn, ja; maar niet dat ze jong en vet zijn; daarmee mag trouwens deze beaantie zich niet bemoeien, al wilt gij magere 15 jarige runderen slachten.

Als ze maar gezond zijn!!! zal de veearts u slechts kunnen zeggen.

Omdat, volgens Marinus, Gerardus, ZEHL, het vleesch van Merapische runderen door het publiek dikwijls wordt afgekeurd, zal ik blijven voortgaan Merapische runderen aan te schaffen en slachten.

Het Europeesch publiek van Djokja behoeft thans niet bevreesd te zijn dat hun „*keukenprinsessen*” de laatste bediend wordt, daar ze nu niet meer uitgezonden, behoeven te worden daar het vleesch welke de *Djokjasche Slachterij en Worstfabriek* levert, steedsdagelijks per nette en goedgesloten vleeschkar franco aan huis wordt bezorgd.

J. W. J. VAN DER REST.

— 263 —

Mijnheer de Worstfabrikant!

Dat ik mij niet vertoon op de Merapische veemarkt is, dat ik er geen belang instel en voor mij geen speciale aantrekkingskracht heeft. Hier heb ik vee naar K-us en Keur. Mijn benodigde vee wordt mij iederen dag op de plaats bezorgd.

Ook bevind ik mij iederen morgen op de passer tusschen onschuldige javanen, waarop gij minachtend neerziet.

Wat zijt gij? draagt gij geen javaansch bloed? werken de javanen niet dagelijks voor u en hebt gij Uw bestaan niet aan hun te danken? Wat zoudt gij wel zijn zonder javanen? een NOL.

Uw handen staan verkeerd en ge mist alle activiteit; Gij overziet dat arbeid adelt.

Ge geeft u uit voor een worstfabrikant; Van waar en van wien hebt gij geleerd?

Zonder mijn Vader en mij zoudt gij er niets van af weten; bedient gij uwe Klanten niet dagelijks met vleesch wat gij op de passer van den javaanschen slachter Soerodrono gekocht hebt?

De hulpbronnen, waaruit gij finantieel hebt getrokken en nu daarmee kunt bluffen, zal ik niet navolgen.

Zonder gezag of pressie."

- 273 -

MARINUS GERARDUS ZEHL.

In dezelfde krant motiveerde Johann Wilhelm Joseph 2 dec. 1902 een prijsverhoging, waarbij biefstuk van f 0,30 op f 0,35 en braadvlees van f 0,25 op f 0,30 per pond werd gebracht; hierbij bleek dat hij een omzet had van drie runderen per dag. De verstandhouding tussen vader en zoon Zehl liet vaak te wensen over. Zo had Zehl Sr., toen hij 7 juli 1902 de "Vleeschhal" definitief sloot, niet zijn zoon maar Johann Wilhelm Joseph algehele procuratie verleend, wat de slechte relatie tussen de zwagers deed escaleren. Laatstvermelde werd 12 maart 1903 door Zehl Jr. op de pasar met een slagernes zodanig verwond, dat hij het gebruik van één zijner ogen moest missen, waarvoor de dader werd veroordeeld tot een maand gevangenisstraf. Voormelde procuratie werd 28 april 1903 met wederzijds goedvinden beëindigd. Johann Wilhelm Joseph placht zijn bestellingen per "vleeschkar" af te leveren. Van 1902 tot april 1904 liet hij twee, daarna drie van deze karrers via vaste routen door Djokjakarta rijden. Behalve geslacht vee, leverde hij trekstieren voor de suikercampagne. Zijn vrouw Johanna Alberdina hield zich bezig met het kweken van rozen en het verkopen van tjankokans (= door marcotteren verkregen stekken) en boeketten. Bovendien bezat hij een fokkerij van raskippen; met een inzending naar de pluimveetentoonstelling te Soerakarta behaalde hij verscheidene prijzen en verkocht daar 3 nov. 1904 drie "prachtige witkuiven" voor f 100,- per stuk aan de Soesoehoenan Pakoe Boewono X. Op 5 sept. 1906 vestigde hij zich aan de Pakoealaman in de wijk Bientaran. Door verwaarlozing van een wondje aan zijn voet, moest dit lichaamsdeel worden geamputeerd, aan de gevolgen waarvan hij 25 sept. 1907 overleed. Zijn stoffelijk overschot werd per trein naar Semarang vervoerd, waar het in het familiegraf werd bijgezet (11).

Uit zijn huwelijk werden tien kinderen geboren, waarvan zeven de volwassen leeftijd bereikten:

1. Johanna Leonora, geb. Sidoardjo 26 nov. 1880, overl. Tjiawi 22 juli 1916, tr. Semarang 15 nov. 1898 Anton Willem Bergmann.
2. Johann Heinrich Leonard, geb. Sidoardjo 21 febr. 1882, overl. ald. 10 aug. 1882.
3. Pieter Wilhelm Albert, geb. Sidoardjo 18 mei 1883, was employé bij diverse suikerondernemingen, tr. 1e Djokjakarta 22 april 1908 Emelia Chris-

tiena van Stenus, geb. Djokjakarta 3 sept. 1890; tr. 2e Koedoes 17 dec. 1921 Johanna Susanna Zeelig, geb. Pati 9 okt. 1896.

4. Pauline Geertruida Alberdina, geb. Soerabaja 10 okt. 1884.

5. Wilhelmina Rudolfina, geb. Batavia 11 april 1887, overl. ald. 25 juli 1887.

6. Alexander Wilhelm Paul, geb. Batavia 1 juli 1888, overl. Bandoeng 6 sept. 1938, tr. 1e Pekalongan 4 sept. 1914 (echtsch. ingeschr. ald. 18 juli 1924) Wilhelmina Sophia van Schaverbeek, geb. Temanggoen 13 aug. 1886, overl. Arnhem 26 jan. 1957, dr. van Franciscus Petrus van Schaverbeek en Carolina Geertruida de Wilde; tr. 2e Bondowoso 2 nov. 1927 Anna Maria Kerger, geb. Soerakarta 13 nov. 1903, overl. Rijswijk (Z.H.) 31 okt. 1976, dr. van Heinrich Franz Kerger en Caroline Smith.

Uit het eerste huwelijk werden zes kinderen, uit het tweede huwelijk vijf kinderen geboren.

Hij was adjunct-administrateur bij diverse gouvernementspandhuizen tot hij 8 mei 1915 tijdelijk werd belast met de waarneming van de betrekking van administrateur 3e kl. bij het pandhuis Sragi (Pekalongan). Op 28 febr. 1916 werd hij definitief in deze functie benoemd op een salaris van f 160,- per maand en 1 jan. 1918 bevorderd tot beheerder 2e kl. aldaar. In 1923 werd hij in deze rang overgeplaatst naar Bondowoso en 5 maart 1930 bevorderd tot beheerder 1e kl. bij de gouvernementspandhuizen te Cheribon, uit welke functie hij per 27 jan. 1934 werd gepensioneerd (15,9)

7. Mariana Leonora, geb. Meester Cornelis 25 sept. 1889, overl. Zeist 11 aug. 1973, tr. Tasikmalaja 11 febr. 1914 Herman Johan Waleson, geb. Garoet 24 febr. 1892, overl. Semarang 1 juli 1916, zn. van Hermannus Johannes Waleson en Jeanette Cornelia Nelly Gramberg.

8. Heinrich Rudolf, geb. Djokjakarta 11 febr. 1892, employé bij diverse suikerondernemingen.

9. Johann Wilhelm, geb. Semarang 28 aug. 1893, tr. Djokjakarta 14 juli 1920 Cortiana Jacoba Jeanne van Rijn, geb. Djokjakarta 26 dec. 1901, dr. van Jacobus Bernardus Johannes van Rijn en Eugenie Maria Ketting Olivier.

Uit dit huwelijk een dochter.

10. Albert Hugo, geb. Djokjakarta 9 april 1900, employé bij oliefabriek N.V. Van Dongen te Blitar.

IIb. Johannes Jacobus van der Rest werd 25 jan. 1856 te Soerakarta geboren en overleed 13 april 1908 te Batavia. Hij huwde te Buitenzorg 2 juni 1880 met Wilhelmina Maria Wouters, die 5 juli 1862 te Poerworedjo was geboren als dochter van Albertus Wilhelmus Wouters en Maria Charlotta Tours

Op 22 juli 1863 werd hij, bijna 7½ jaar oud, door zijn moeder ondergebracht bij het korps Pupillen van het O.I.L. (12). Bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd op 25 jan. 1874 werd hij op haar verzoek hieruit ontslagen en als soldaat voor tien jaar bij het leger ingedeeld. Per 10 juli 1874 werd hij benoemd tot leerling-opnemer, 12 juli 1875 bevorderd tot korporaal-opnemer en 16 febr. 1877 tot sergeant-opnemer. Voor sergeant-tekenaar, een functie waarin 25 juni 1878 werd benoemd en waaruit hij reeds 6 juli daaraanvolgend werd ontslagen, was hij blijkbaar niet in de wieg gelegd. De periode van 26 aug. tot 9 dec. 1879 bracht hij door als leerling van de Militaire School, waarna hij weer sergeant-opnemer werd en 28 sept. 1880 werd bevorderd tot sergeant-majoor-opnemer. Na het stellen van een plaatsvervanger werd hij 1 nov. 1881 uit de dienst ontslagen (13).

Op 5 sept. 1887 werd hij benoemd tot opzichter 3e kl. bij het Departement der Burgerlijke Openbare Werken te Sragi (Pekalongan) op een salaris van f 150,- per maand, 18 febr. 1892 bevorderd tot opzichter 2e kl. (rooi-meester) te Japara op een salaris van f 200,- per maand en 22 april 1900 tot opzichter 1e kl. in de Preanger-Regentschappen op een salaris van f 250,- per maand, uit welke functie hij per 26 sept. 1901 eervol werd ontslagen met een pensioen van f 875,- per jaar (14,9).

Uit zijn huwelijk werden vier kinderen geboren:

1. Mathilde Constance, geb. Buitenzorg 13 sept. 1881, overl. Zeist 17 aug. 1962, tr. Garoet 6 april 1903 Jacobus Timmermans, geb. Batavia 18 maart 1874, overl. Tjimahi 3 april 1947, zn. van Jacobus Timmermans en Sara Catharina Elisabeth Johanna Lindner.

2. Josephine Leonore Charlotte, geb. Demak 2 juli 1883, overl. Zeist 17 mei 1975, tr. Garoet 1 mei 1901 Johannes Hendrikus Schröder, geb. Bandjermassin 6 maart 1876, overl. Krikilan 1 april 1941, zn. van Franciscus Theodorus Schröder en Jeanne Cornelia Alida de Munck Mortier.

3. Susanna Louisa, geb. Semarang 24 juni 1885, tr. Tegal 15 jan. 1907 Eduard Illing, geb. Pasoeroean 7 jan. 1877, overl. Bandoeng 19 jan. 1941, zn. van Gustaaf John Otto Illing en Maria Johanna Sophia Elisabeth van Hecking Colenbrander.

4. Gustaaf Alexander Martinus, geb. Pemalang 13 dec. 1887, tr. Poerworedjo 15 maart 1911 Sophia Gijsbertha Wilhelmina van Essel, geb. Poerworedjo 16 nov. 1888, dr. van Gijsbertus van Essel en Collina Sophia Wieggers.

Uit dit huwelijk een zoon.

Op 14 okt. 1909 werd hij als opzichter 3e kl. bij het Departement der Burgerlijke Openbare Werken toegevoegd aan de chef der irrigatieafdeling Serajoe, met achtereenvolgens de standplaatsen Poerworedjo en Keboemen. Zijn aanvangssalaris van f 150,- werd per 1 nov. 1912 verhoogd tot f 175,- en per 1 nov. 1914 tot f 200,- per maand. Na een korte periode op Sumatra, werd hij in 1922 als opzichter 2e kl. toegevoegd aan het hoofd der irrigatieafdeling Brantas (Kediri-Soerabaja-Pasoeroean) en in 1924 aldaar bevorderd tot architect. In 1929 werd hij als zodanig ter beschikking gesteld van de provincie Oost-Java, uit welke functie hij per 31 aug. 1936 werd gepensioneerd (16,9).

Bronvermelding.

1. ARA, Stamboeken onderofficieren en minderen 18e Afdeling Infanterie, 416, stamboeknummer 9419.
2. ARA, Stamboeken onderofficieren en minderen 4e Afdeling Infanterie, 139, stamboeknummer 26058.
3. ARA, Stamboeken onderofficieren en minderen Koloniaal Werfdepot, 1482, stamboeknummer 5014.
4. ARA, Stamboeken onderofficieren en minderen KNIL 1815-1899, 23 (26E1), stamboeknummer 25748.
5. ARA, Archief Ministerie van Koloniën 1814-1849, 4062, fo 404.
6. ARA, Stamboeken onderofficieren en minderen KNIL 1815-1899, 109 (1Pup1), stamboeknummer 464.
7. Ibidem, 53 (59E1), stamboeknummer 58397.
8. ARA, Stamboek Burgerlijke Ambtenaren in Ned.-Indië 1836-1900 I(rom), 99.
9. KB Diverse jaargangen van de Regeringsalmanak.
10. KB Diverse advertenties in De Locomotief en de Semarang-Courant.
11. KB Diverse berichten, ingezonden stukken en advertenties in Het

Centrum of Mataram.

12. ARA, Stamboeken onderofficieren en minderen KNIL 1815-1899, 109 (1Pup1), stamboeknummer 648.
13. Ibidem, 64 (72E1), stamboeknummer 71260.
14. ARA, Stamboek Burgerlijke Ambtenaren in Ned.-Indië 1836-1900, C¹, 271.
15. Ibidem, Z¹, 447.
16. Ibidem, Q¹, 396.

Verklaring van de gebruikte afkortingen.

ARA = Algemeen Rijksarchief te 's-Gravenhage.

KB = Koninklijke Bibliotheek te 's-Gravenhage.